

3 फ 4

संस्कृत

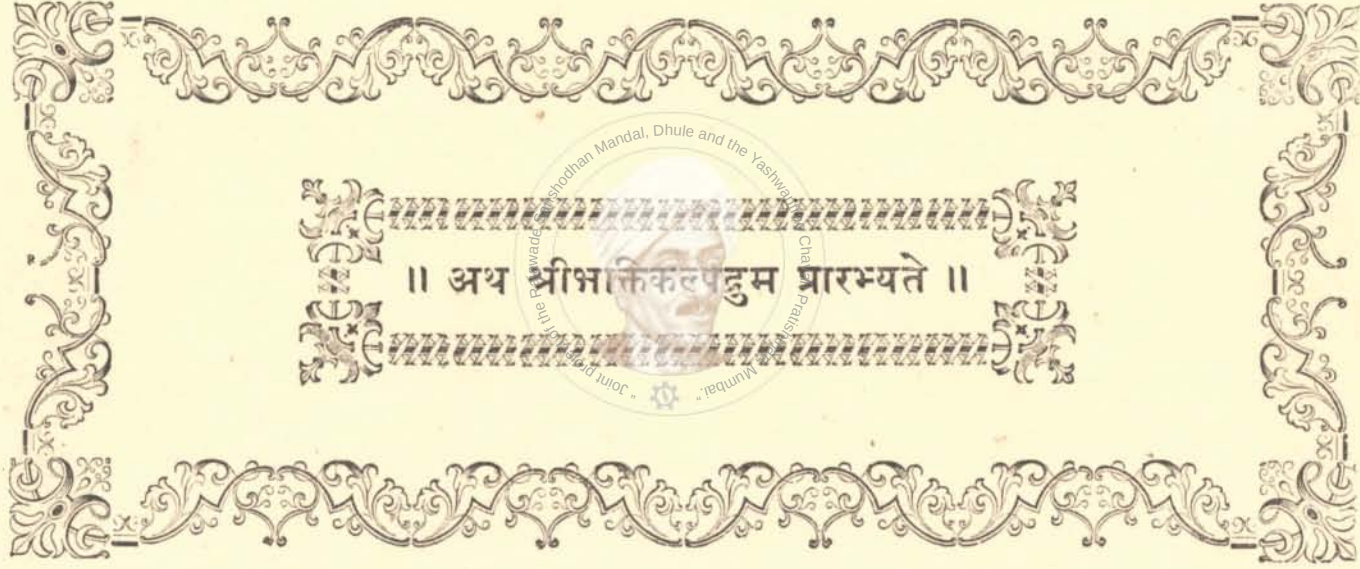
3891 पुराण

७७०/३. ३०

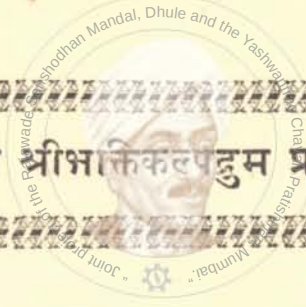
॥ भार्गव कला ॥

(1)

॥ अथ श्रीभाक्तिकल्पद्रुम प्रारम्भ्यते ॥

(2)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीशंवेदेतमहंयस्यदयातारयतिनिमज्जयति ॥ वैरेणापिभजंतंसंस्त्यब्धौसुखांबुधौयुगपत् ॥ १ ॥ श्रीवत्सकौ
स्तुभश्रीवक्षाःपीतांबरोघनश्यामः ॥ मन्मानसारविदेमिलिंदतात्संततंचिदानंदः ॥ २ ॥ मद्भक्तयस्त्रिगुणतो नोजाताःस्वीयलीलायाधे
याः ॥ इतिभक्तबोधनार्थं ब्रह्मजयत्यत्रिजातंतत् ॥ ३ ॥ यस्त्रिगुणातीतःस्यादनसूयांवाविभर्तिधर्मेण ॥ तस्मैमयैवदत्तोहंस्यामित्यत्रि
वरदोव्यात् ॥ ४ ॥ धीरोवीरोरत्रिकुलहीरोरामःसमःसदाश्यामः ॥ कापिपराजितकामोजयतिविभुर्योगिविश्रामः ॥ ५ ॥ सोभयदानोदा
रःसीतादारःसलक्ष्मणःशांतः ॥ राजार्चितपदपद्मोराजापद्माचकोजयति ॥ ६ ॥ घोषनिवासिजनानांतोषकरंलीलायास्वभक्तानां ॥ शोष
करंभवजलधेदोषहरं ब्रह्मजयतिकृष्णाख्यं ॥ ७ ॥ वृंदारण्यविहारोगुंजहारोमनोहरोदायितः ॥ बालानांबालानांमित्रं त्वदिजयतिमित्रश
शिदृष्टिः ॥ ८ ॥ सुरवरनुतपदपद्मस्त्रिपुरहरस्थिरचरोरोगिरिदाः ॥ हरहरइतिरत्नतुष्टोनरवरदानःसनःपायात् ॥ ९ ॥ हरेर्हरस्यचाभेदःशा
स्त्रेणगुरुणोदितः ॥ अतश्चेतो नभिन्नत्वंजानामीहतयोःकचित् ॥ १० ॥ तथ्यपिदयामलंधामबहुधामममानसं ॥ आकर्षितदेवाहंमो
हनंमहितंभजे ॥ ११ ॥ आमोदायसदायस्यनामसंकीर्तनंकलौ ॥ ज्ञानैकगम्यरूपोयःपातुमांविद्वलोहरिः ॥ १२ ॥ ब्रह्मादीनामपिवा
ङ्मन्यस्यतोषायजायतेद्यापि ॥ प्रेम्णातुकापिलौकिकवाणीयस्यप्रमोदकृतोव्यात् ॥ १३ ॥ अनेत्रःपुंडरीकाक्षःश्यामलःपांडुरंगकः ॥
यज्ञभुग्भातिसर्वजोरुक्मिणीशोप्याकिंचनः ॥ १४ ॥ डिंडीरोपरिसःकश्चिच्छ्यामलोमधुराधिपः ॥ अव्ययोदर्शनादस्तिनामतस्तोषपोष
कृत् ॥ १५ ॥ भीमरथ्यावनेकश्चित्तमालोविद्वलाभिधः ॥ सर्वागमफलात्मास्तेविषत्रस्तापनाशकः ॥ १६ ॥ भीमावनेलसत्यत्रपुंडरी
कवरप्रदः ॥ ऋक्षेशकुलराट्चिन्मंगजेद्रार्तिहरोहरिः ॥ १७ ॥ जडजातौधृतौदाक्षंस्वस्वान्वाघयितुंजनान् ॥ शंखचक्रमलंपाण्योर्दधाति
किमुवाहरिः ॥ १८ ॥ इष्टकामस्येदेवस्यवेदेपादयुगान्वितां ॥ इष्टकामस्यभक्तानांसंपूर्तिःशाश्वतयितः ॥ १९ ॥ इष्टकांतुपरंतत्वमहंमन्ये

(3)

भ. क.

॥ १ ॥

बुधायतः ॥ जगदाधारभूतोपि यदाधारेण तिष्ठति ॥ २० ॥ शंभुहरेर्वचं डांशुचंडिकाः प्रणमाम्यहं ॥ मयि प्रीतिं व्रितन्वन्तु विष्णुभक्त्यानुकू-
ल्यतः ॥ २१ ॥ कुलदेवाश्रये सर्वहृष्टदेवानमस्कृताः ॥ मयि प्रीतिं प्रकुर्वन्तु विष्णुभक्त्यानुकूल्यतः ॥ २२ ॥ मयि देवानकुप्येयुर्विष्णुभाक्ते
परे सति ॥ सर्वेषामादिभूतस्य तस्यांशाः सर्व एव हि ॥ २३ ॥ सर्वदा सोहमस्म्येव यतः सर्वोऽत्मको हरिः ॥ मम भूयोऽप्यदो वाक्यं गुरुशास्त्रानुभू-
तिभिः ॥ २४ ॥ भारती भारती भातियस्य भागवती तथा ॥ ज्ञानवैराग्यभक्त्या दद्यात्तदेव्यासं जगद्गुरुं ॥ २५ ॥ यः स्वं भागवतं ज्ञानं स्व-
सुताय व्यबोधयत् ॥ आदावन्ते च कृष्णाय मध्ये जायन्ममोसि मे ॥ २६ ॥ शुकतातस्य यत्सुक्तं यस्य भागवतं मुखे ॥ श्रुतिमंजुलवाक्कुल-
प्यः स द्विजः श्रेष्ठ ईर्यते ॥ २७ ॥ यस्मिन् पुण्यवता प्रीत्यै प्रोक्तः पुण्यजनक्षयः ॥ कृतरामायण्येन तस्मै वाल्मीकियेन मः ॥ २८ ॥ मा-
तान्न पूर्णापेच विश्वनाथः पितान् दीयां त्रिसरोरुहेभ्यः ॥ नमोऽस्य जलकरवाण्यैः सुः श्रेयांसि भूयांस्युदितानि लोके ॥ २९ ॥ विष्णुब्रह्मात्रि-
दत्ताद्यान् विद्वलां तान् गुरुनहं ॥ सच्चिदानंदरूपांस्तन्मन्त्रेण देवाधिपत्यान्वितं ॥ ३० ॥ प्रसन्नवदनं शांतं नादसल्लीनचेतसं ॥ योगिराजं न मा-
मीह श्रीमद्विद्वलसद्गुरुं ॥ ३१ ॥ वेदे हरे गुरोः पादान् भूषितुरि नमस्कृतान् ॥ लोपापत्तये लोकप्रबोधाय यदागमः ॥ ३२ ॥ भ्रांताः संतो-
भिर्गच्छन्तु जडतीर्थानि संततं ॥ हरिनामपदं यामितीर्थं वा धिमुख्यदं ॥ ३३ ॥ एकस्मादेको र्थो भवति ततो नापरोऽत्रार्थः ॥ चत्वारः पुरु-
षार्था हरिगुरुपादांस्तु जप्रसादेन ॥ ३४ ॥ संधेः क्वचिद्विग्रहतः समासोद्गुरोर्लोपोऽपि च वर्णतो न्ये ॥ भवेयु र्थः किल भूरूपा आचार्यतः श्री-
हरितः परोऽपि ॥ ३५ ॥ विश्वोत्पत्त्यादिकार्येषु विधीनां द्राष्टानियोजिताः ॥ सर्वे लघुपदं याता यतः संसृतिहेतवः ॥ ३६ ॥ विश्वोद्धारमे-
हाकार्यं साधवः शांतमूर्तयः ॥ सन्नियुक्तास्त एवैह सम्मता गुरुतांगताः ॥ ३७ ॥ यः श्रुतिशिरो गिरानि जशिष्यसंबोधयन् भ्रमं हरति ॥ त-
स्मै श्रीगुरुवर्याया द्वैतायास्तु मत्प्रणतिः ॥ ३८ ॥ कोशे पुनिर्ममत्वं जातं तदपि स्वपूर्णताभाति ॥ चित्रं सद्गुरुकृपयाप्य किंच नो भाग्यवद्द्वयः

पु. स्त. १

॥ १ ॥

(3A)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ वंदेप्रेममयींभक्तियामासाद्यमहाजनाः ॥ अपिमोक्षंनवांछंतिसतुतर्तिककरायते ॥ १ ॥ भक्त्यासाध्यासाधना
भिख्ययायाप्रोक्ताभक्तिःप्रेमरूपाच्युतस्य ॥ अस्याएतल्लक्षणंसम्यगत्रज्ञेयंसद्भिःसाधुबुध्याविविच्य ॥ २ ॥ उक्तंप्रागप्यदःश्रीशप्रेमभक्ति
सुलक्षणम् ॥ प्रोच्यतेहिप्रियंप्रायोवारंवारंनिषेव्यते ॥ ३ ॥ भक्तेःफलंमुक्तिरितिब्रुवंतुभवंतुमुक्ताःखलुनात्रवादः॥वयंतुगोविंदपदार्थविंदसत्प्रे
मतत्साध्यफलंवदामः ॥ ४ ॥ गलितेपिभेदभावैर्भक्त्यर्थंकल्पितंयदिद्वैतं ॥ मोक्षसुखादप्यधिकंसुखदंसंजायतेत्रभक्तानां ॥ ५ ॥ शरीरं
लीलयाकृत्वामुक्ताअपिसुलोलुपाः ॥ रमंतेभगवत्येवमाहसातापिनीश्रुतिः ॥ ६ ॥ यआत्मबोधाविगतान्यभावाःस्वलाभतृप्ताविनिवृत्तका
माः ॥ तेऽद्याचरंत्यच्युतपादभक्तिमित्यंगुणःश्रीरघुनाथपुत्रः ॥ ७ ॥ सत्यपिभेदापगमेनाथतवाहंनमामकीनस्त्वं ॥ इतिषट्पद्यांशंकरगु
हभिर्बोधेपिभक्तिरुचितोक्ता ॥ ८ ॥ ब्रह्मानुभूतिपूर्णाःसनकाद्यायेमहर्षयस्तेपि ॥ कुर्वतःप्रेममयींविष्णौभक्तिप्रतिष्ठंते ॥ ९ ॥ देहस्थिति
र्यासनकादिकानांप्रारब्धतोस्तीतिवदंतिसंतः ॥ भक्त्यर्थमेवेतिवयंवदामःअसादभाजःप्रथितायतस्ते ॥ १० ॥ अद्वैतस्यप्रशंसायैद्वैतंभक्तैर
पेक्षितं ॥ छायासुखस्यनुत्यर्थयथैवातर्पईरितः ॥ ११ ॥ भक्तिधेनुंसदसाह्यांविहायतस्यावत्संमोक्षमिच्छेदुधोन ॥ गोवत्सस्यत्राण
तःसम्यगत्रसौरस्यस्यादेवभक्तोन्निकामं ॥ १२ ॥ भक्तिस्पर्शमणित्यक्त्वायःकक्षिन्मोक्षकांचनं ॥ तस्यस्त्रानंदपूर्णत्वंकथंस्यात्साधुसं
मतं ॥ १३ ॥ गंगासमुद्रेणगतैकभावंदधातिसौख्यंनवसंगमोत्थं ॥ भक्तस्यवृत्तिःपरमात्मनैक्यंयातापिधत्तेभिनवाप्रिशमं ॥ १४ ॥
अपिनिजरूपदमीशंप्राप्ताभक्तिप्रकाशयतिसततं ॥ कृष्णरसाकालिंदीजयतिचभक्तस्यकस्यचिद्वात्तिः ॥ १५ ॥ दर्पणेसमुदितप्रतिबिंबंविंब
तो नहिकदापिविभिन्नं ॥ भक्तियुक्तइहमाधवरूपेसज्जनोभवतिनैवविभक्तः ॥ १६ ॥ बिंबरूपोच्युतःसाक्षाद्बुद्धिर्दर्पणतांगता ॥ भक्तितु
प्रतिबिंबत्वंभक्त्यैर्भक्तैःप्रकल्पितं ॥ १७ ॥ लीलावतारःपरमेश्वरःसकरोतिकर्माणिनलप्यमानः ॥ सत्रियहःसन्नपिसंगहीनस्तथैवतद्भक्त

(4)

भ. क.

॥ १ ॥

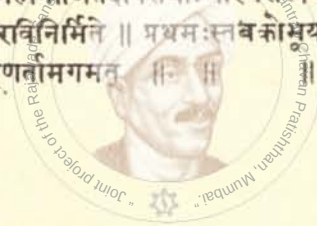
जनोविभाति ॥ १८ ॥ स्वेच्छयारमणायेदंविश्रमीशेननिर्मितं ॥ भक्तोज्ञात्वाहरेरूपप्रेमनिर्भरमानसः ॥ १९ ॥ वेदांतामृतसागरसारश्री
नाथसेविनांपुंसां ॥ नैवभयंजनिमृतितःस्याच्चविमुक्तिर्वटीचेटी ॥ २० ॥ अवतारिमहाविष्णुलीलासुप्रेमतःसदा ॥ सादराएवजायतेदरं
तेषांभवेत्कथम् ॥ २१ ॥ नैवेशभक्तस्यभवेत्कदापिभयं द्वितीयाभिनिवेशतोयत् ॥ कारुण्यसिंधुःप्रभुरेपयेनसमाश्रितस्तस्यकुतोभिभूतिः
॥ २२ ॥ द्वैतंतुतेषांभयकृत्समुक्तंयेश्रीशभक्तौविमुखाभवन्ति ॥ येविष्णुभक्ताभुवनेत्रतेषांभीनाशनेनाशुसुहार्दकारि ॥ २३ ॥ दूरयंवि
श्रवास्तुदेवस्वरूपंज्ञात्वाहंतांसंपरित्यज्यहार्दात् ॥ श्रोतावक्तानामलीलागुणानांयःस्यात्किंवातस्यसंसारदुःखं ॥ २४ ॥ सर्वत्रसमतायस्य
सर्वरूपोचलःप्रभुः ॥ सएवरक्षितायस्यदययातस्यकिंभयं ॥ २५ ॥ दृढासक्तस्यभक्तस्यभीतिःस्याच्चेद्भवोद्भवा ॥ तस्यांनिवारितायांतुह
रौप्रीतिर्नवानवा ॥ २६ ॥ वासोपहाराद्द्रुपदात्मजायादुःखंसमायांपरमयदासीत् ॥ निवारणात्तस्यकृताज्जवेनयदूहहेप्रेमभरोबभूव
॥ २७ ॥ दुःशासनःसंसदिकौरवाणांदुर्योधनाज्ञावशगोदुस्तमा ॥ चैलांचलंपार्षतंकन्यकायाश्चकर्षदीनाच्युतमाव्हयत्सा ॥ २८ ॥
भीष्मःकुरुष्वभीष्मोगुरुरप्यगुरुर्द्विजिह्वयुक्तत्वात् ॥ विदुरोविदुराप्यकृपःसकृपःसर्वेप्यपूर्वतांयाताः ॥ २९ ॥ दीनार्तबंधोकरुणैक
सिंधोयमादपिकूरतमादमुष्मात् ॥ अनन्यरक्षांकृपणामिमामांसंरक्षनोपेक्षणमत्रयुक्तं ॥ ३० ॥ : दयावासइत्येवयोयादवैद्रःसभा
यांस्मृतोदीनयापार्यपत्न्या ॥ असौभक्तकल्पद्रुमःश्रीमुकुंदस्तृतीयासमासेनसार्थःसमासीत् ॥ ३१ ॥ यंकेवलंगुणविहीनमजंदशाभिःशू
न्यंविदुर्मुनिगणाःश्रुतिशीर्षवाक्यैः ॥ तंतूल्लसद्दशपठंविविधंनिजांगेशौरिंसमैक्षतपुरोपिचयाज्ञसेनी ॥ ३२ ॥ अनंतकल्याणगुणस्वरूपै
र्भक्तावनाविर्भवन्नमदीयं ॥ इतीवपांचालसुतापटैस्तैश्चकारबोधंसमितौस्वकीयान् ॥ ३३ ॥ शंखचक्रगदायुक्तंकृष्णंवासोमनोहरं ॥ अवैक्षत
सभायांचस्वतनौपार्षतीसती ॥ ३४ ॥ कृष्णेनेत्रंविश्ववृक्षस्यकृष्णानेत्रायेसाकृष्णनेत्रासभायां ॥ कृष्णेनेत्रंतत्कृपातःस्वदेहेप्रादुर्भूतंसाधु

उ. स्त. १

॥ १ ॥

(4A)

भावादपश्यत् ॥३५॥ पीतांबरचेतसिसंधानाव्यलोकयत्सांस्वतनौपुरश्च ॥ अंतर्बहिर्भेदविभिन्नभक्तोऽधिहंतदासद्रुपदात्मजायाः ॥३६॥
अनंतदेवस्यकृपातिरेकादनंतरूपात्किलमध्यतोऽस्याः ॥ अनंतवासांस्युदितानिभूयोवर्णैरनंतान्यपितानितानि ॥ ३७ ॥ धर्मस्यधर्मपत्नी
कृष्णाकृष्णांघ्रिचिंतनेसक्ता ॥ पांचालीपांचालीजाताश्रीवत्सवत्सवात्सल्यात् ॥ ३८ ॥ भगवान्भ्रातृभावेनपांचाल्यापरिचितितः ॥
तस्याःसपटरूपैस्तैस्संतानाधिकशर्मकृत् ॥ ३९ ॥ एवंभक्तप्रेमवदयोरमेशोभूयोभूयश्चावतीर्यावतिस्वान् ॥ भक्तोऽप्यस्मिन्प्रेमलुब्धोभव
न्सन्जन्मादिभ्योनैवभीतिसमेति ॥ ४० ॥ संगेनहीनाजितदोषसंघाःश्रीरंगसत्प्रेमवशांतरंगाः ॥ रोमांचमंचतिहसंत्यटंतिरुदंतिगर्ज
तिजयंतिसंतः ॥ ४१ ॥ भक्तिकल्पद्रुमेमुष्मिन्गंगाधराविनिर्मिते ॥ प्रथमःस्तवकोभूयादुत्तगर्जसतामुदे ॥ ४२ ॥ इतिश्रीभक्तिकल्पद्रुमे
उत्तरार्धप्रेमभक्तिप्रशंसावर्णननामप्रथमःस्तवकःसंपूर्णतमोगमतः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

(6)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ विष्णोःकेवलयाभक्त्याकृतकृत्योभवेद्यथा ॥ कर्मज्ञानतपोयोगैर्न तथा बहुसाधनैः ॥ १ ॥ तावत्स्ववर्णाश्रमधर्म
कर्मसांगंचरेत्कोपिनरः प्रयत्नात् ॥ यावन्नभक्तिर्भगवत्यखंडाभवेद्यथास्नांतसुखंनिरंतं ॥ २ ॥ धर्मस्यार्थस्यकामस्यचेतःशुद्धेश्चसमतं ॥
ज्ञानवैराग्यमुक्तीनांसाधनंहरिसेवनं ॥ ३ ॥ स्वनृष्टितस्यधर्मस्यहरिभक्तिर्वरंफलं ॥ भक्तिहीनमपिज्ञानं ह्यामंप्राहुर्वुधाःकिल ॥ ४ ॥ धर्मः
सएवगदितोवहुभिर्मुनींद्रैर्भक्तिर्यतोभवतिमाधवएवपुंसः ॥ अन्यःस्वनृष्टिततयापिविराजतेनाकिंचित्फलोभवतियोहरिभक्तिहीनः ॥ ५ ॥
विद्वंविष्णुमन्यतेविष्णुभक्तस्तन्वन्भक्तिं सर्वभूतेष्वजस्य ॥ सुव्यक्तेस्मिन्नुदात्तस्वात्मभावोऽव्यक्तासक्तःकेशमाप्नोत्यवश्यं ॥ ६ ॥ सुव्य
क्तेस्मिन्भुवनेजडतांमत्वाततोऽन्यरसमिच्छेत् ॥ सतुकुपदेशगामीश्रमभाक्स्यादत्रकिंचित्रं ॥ ७ ॥ त्रिगुणमयेभवजालेवध्यंतेप्राणिनस्तत्
कालेन ॥ श्रीमन्मुकुंदसत्कृतभक्तिमलध्वानमुच्यते ॥ ८ ॥ ससारकुपेपतितमनुप्यंत्तृतेक्षणंवारजआदिदोषैः ॥ कालाहिनाप्रस्ततनुं
नितान्तंसमुद्धरेदत्रहरिविनाकः ॥ ९ ॥ हरेर्व्यक्तिरभूद्योकेसतत्कामदासतां ॥ अवमत्यविमूढास्तांयांत्यहोकामदासतां ॥ १० ॥ निरा
कारोपिसाकारःसदामोदाकरश्चयः ॥ देवक्यानंदनोभ्रातिभक्तानांत्वंदयेनिशं ॥ ११ ॥ अजन्मातथानामरूपोगुणात्मास्वयंमास्यपत्नी
सुतोऽजोऽप्यनंगः ॥ विनायातिपत्रेणखंयत्पदंसप्रभुर्भक्तिर्भक्तसंतानरूपः ॥ १२ ॥ सदवनकर्त्राभर्त्रानदशाउच्चावचाःकचित्ध्येयाः ॥
अंगीकृतानियस्मादशावतरणानिहरिणापि ॥ १३ ॥ वेपांतरपिपुमहान्भुवनेयोग्यंस्वचिन्हमाधत्ते ॥ इतिविष्णुर्मानोभूदनिमिषवरतां
दधानःस्वां ॥ १४ ॥ जडजंतुर्नलोकेस्मिन्विद्यायाधारणक्षमः ॥ चित्रंमत्स्याकृतिर्भूत्वावेदानुद्धृतवान्विभुः ॥ १५ ॥ भृशंभक्तानुरक्त
त्वंव्यक्तंकर्तुंप्रसक्तधीः ॥ स्वपृष्ठेमंदरागंतंचक्रेकूर्माकृतिःप्रभुः ॥ १६ ॥ यज्ञेशंयज्ञतांयज्वामदभेदेनमांभजेत् ॥ इत्यसौयज्ञवाराहरूपंकिं
धृतवान्हरिः ॥ १७ ॥ रसावतंहिरण्याक्षमसाव्रतमनीनयत् ॥ यज्ञयूपवतींचक्रेसुज्ञभूपवतींभुवं ॥ १८ ॥ स्वभक्तरक्षणेदाक्ष्यमसतःशा

(७)

भ. क.

॥ ३ ॥

सनेक्षितौ ॥ नारसिंहीयचरितेप्रकटप्राभवत्प्रभोः ॥ १९ ॥ पुराणरूपोपि शिशुत्वमाप्नोहस्वोप्यनंतो बालियज्ञवाटे ॥ महावदान्योपि कु
 याचकोभूदनुग्रहेच्छुः सकलस्वहर्ता ॥ २० ॥ ह्युतंचरितं विष्णोरपि कूरतरं यदि ॥ क्षत्रियासु डमयंतो यं जनानामतिपावनं ॥ २१ ॥ भव
 जलधित्तु कामैः सेव्यो हं यत्नतः सदा विबुधैः ॥ इति तरणि संति प्रभुरभवच्छ्रीरामभद्रौ ॥ २२ ॥ जनपावनत्वप्रपि धर्मसक्ततागुरुनम्र
 तानि खिलहार्दपात्रता ॥ शरणार्थिरं जनमथारिभं जनरं घनाय एव भुवनात्तरं सदा ॥ २३ ॥ संसाति सिंधुं तर्तुयत्नादहमेव सर्वदा सेव्यः ॥
 इति तारकेशवं शेजातः कृष्णः सनः पायात् ॥ २४ ॥ गोपेपु गोपीपु गिरिवृक्षेषु लतासु वृंदावनभूमिजासु ॥ अनुग्रहो भक्तकंदं वभास्तां विनि
 ग्रहः शत्रुपुमोक्षदोस्य ॥ २५ ॥ सुमनोविद्विषामेषां भूत्पापसु दुस्तरं ॥ करुणास्मोति बुद्धः सचक्रेऽहिंसाप्रबोधनं ॥ २६ ॥ यः केवलोपि
 चतुरंगबलेन युक्तः कल्कया ख्यया बुधवरैरुदितोऽप्यकल्की ॥ यो वप्यते तत्र कृतहेतुतया मुनींद्रैः पायात्स मां सुरवरः कलिकालभीतेः ॥ २७ ॥
 यो भक्तानां त्राणहेतोर्जगत्यां नानाजन्मान्यप्यविभ्रंदिभर्ति ॥ सोऽसौ नित्यदीनबंधुः परेशः कारुण्याधिर्माधवः सेवनीयः ॥ २८ ॥ भक्त
 कल्याणहेतोर्यः साकारः संभवत्यजः ॥ हरेः कः सेवनीयो न्यः को वा सत्वाकृतिप्रभुः ॥ २९ ॥ सगुणानिर्गुणमेकं मत्वा यो भजति तरति
 शीघ्रं सः ॥ तस्मादनन्यभावाद्भक्तो भूत्वा भजेत्स गुणं ॥ ३० ॥ त्यक्त्वा सगुणं निर्गुणं साक्षात्कारं भजेत्पुमान् यदिव ॥ पंगुः क्षणात्सु मेरुहं
 घनशक्तो न किं तर्हि ॥ ३१ ॥ यो न भजेत् श्रीकृष्णं सगुणं तं तस्य भगवतो माया ॥ संमोहयेच्छरण्यं मायाधीशं भजेद्धरिं तस्मात् ॥ ३२ ॥
 मायां रात्रिं प्राहुर्निजतमसायागतिं निरोधयति ॥ यस्यानिद्रातिजनः स्वनो जानात्यरिप्रस्तं ॥ ३३ ॥ सदसद्वस्तुज्ञानं न जानु
 चिदपि जायते विनायत्नं ॥ स्वापक्रियाप्यवश्यं भवति जन्मादयः स्वप्नाः ॥ ३४ ॥ तस्मात्सहस्रपादं भजेदमुं श्रीहरिं-
 सदाभ्युदितं ॥ सर्वव्यापिनमेकं तेन भवेत्स तत्सुदिनं ॥ ३५ ॥ अजंप्रपद्यमानो यः संसृतिस्तस्य नोयतः ॥ अजातं नैव वधीयाद तस्तं शरणं

पृ. स्त. २

॥ ३ ॥

(7A)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ अनंतस्य भक्ता अनंता अभूवन् भाविष्यान्ति वा विद्यमाना अमाताः ॥ तथापि प्रभुप्रेमभावप्रबोधं प्रकर्तुं प्रवक्ष्याम्यहं कांश्चि
दत्र ॥ १ ॥ कृतादिकल्यंतयुगेषु भक्ताः सुप्रेमयुक्ता अभवन् य ईशे ॥ संक्षेपतस्तान् कथयामि सर्वान्वक्तुं कथं स्यामहमत्र शक्तः ॥ २ ॥ यत्प्रेमव
शंग्रन्तस्माभक्तत्वाच्चित्तुखात्मकं ॥ प्रन्हादो वर्ण्यते सो व्रतनृहरिर्मयि नुप्यतु ॥ ३ ॥ श्रीमन्नरहरिस्तु चरितस्तु धेदिता न्येव हार्दयानि ॥ प्रन्हादप्रेमभरप्र
काशनाय प्रवक्ष्यंते ॥ ४ ॥ अवतीर्य हरिः स्तंभाद्विरण्यकाशि पोरुरः ॥ तद्वादापि कठोरं तद्द्वाराशुनिजैर्नखैः ॥ ५ ॥ अरिं विदार्यापि न शांति
माप्नोतः सुराविचित्रित्येतितदातिभीताः ॥ त्रैलोक्यसाधारणमातुरुषा हरिप्रियां तां शरणं प्रजग्मुः ॥ ६ ॥ प्रभुप्रकोपानलशांतिकामास्तदां बुजाता
भयतः सुरास्ते ॥ किंचित्प्रशांता अभवन् मनोज्ञा चकार भर्तुः पुरतः शिशुं श्रीः ॥ ७ ॥ प्रन्हादंतं भक्तं दृष्ट्वा शांतो भूत्स श्रीशः सद्यः ॥ तद्भक्ता
नां त्राणायैव कूरो कूरो वैकुण्ठेयं ॥ ८ ॥ प्रन्हादस्याश्लेषादीनां स्तस्याश्लेषात् प्रन्हादो सौ ॥ आल्हादं यं प्रापत्तस्य प्राप्त्यै सद्भिर्मुक्तिर्मुक्ता ॥ ९ ॥
प्रेमणोवाच श्रीपतिस्तं स्वभक्तं सक्तं स्वीये भुंगवत्पादपद्मे ॥ धन्योऽसि त्वं प्रेमपात्रं मदीयमान्यो लोके सद्यः शोस्तु त्वदीयं ॥ १० ॥ दृश्ये विरक्ति
श्च परानुरक्तिर्मदीयेश्वरे धैर्यमखंडितं ॥ तवैव तोषादनृणां भव्यं नो चेन्न मया दियमितोऽस्ति किंते ॥ ११ ॥ अहं तु पूर्वस्मरणेन वत्सत्वयानिरुद्धो
खिलतत्त्वरूपः ॥ देवानिरुद्धोऽपि यमित्युवाच तद्भागधेयं प्रवृत्तामि कोटि ॥ १२ ॥ रोमांचितकायैः सौ प्रन्हादस्तरं मावरं प्रोचे ॥
धन्योऽहं मान्योऽहं बालोऽप्यद्य प्रसादतस्तव भोः ॥ १३ ॥ शस्त्रादिभ्यारक्षितं मच्छरीरं स्वांश्यासक्तं मानसं मे कृतं च ॥ प्रत्यक्षो
सि श्रीपते मत्पुरस्तात्किं कारुण्यं वर्णने शक्यमेतत् ॥ १४ ॥ ऊचे हरिर्मे विफलं जनेस्मिन्नदर्शनं स्यादिति हि प्रासिद्धिः ॥ अतो धुना वत्स
वरं वृणीष्वददामि ते कांक्षितमाशुतुभ्यं ॥ १५ ॥ त्वया त्रकिंचिन्नहियाचितं चेत्कथं ममैतत्सफलं वदस्यात् ॥ निशम्य वाचं नृहरेः स ऊचे त्व
त्पादहार्दाक्षवरं ममंते ॥ १६ ॥ शक्रस्थानं पारमेष्ठ्यं पदं वा योगीन्द्राणां दुर्लभं नापवर्गं ॥ श्रीमद्विष्णोर्नो कदापि प्रयाचेत्त्वत्पादाब्जप्रेमसंमग्न

(४)

भ. क.

॥ ३ ॥

चेताः ॥ १७ ॥ यन्मोक्षसुखं नृहेरतत्त्वत्पदहार्दसिंधुजोविंदुः ॥ इति मत्वायाचेहंपादयुगेकेवलंप्रेम ॥ १८ ॥ तृष्णाविष्णोविश्वसंजीव
नस्यप्राप्त्यातेसौनाशमात्रैवसद्यः ॥ नैतत्किंवास्यात्फलं दर्शनस्यमुक्तिर्मुक्तापादहार्दनमुक्तं ॥ १९ ॥ प्रोचेप्रेम्णाश्रीपतिस्तंस्वभक्तंरा
ज्यं वत्सत्वं कुरुष्वैतदत्र ॥ प्रारब्धाह्वामन्निदेशात्सतां वामार्गस्याद्धारक्षणाद्वासमंतात् ॥ २० ॥ अथानौहरेराज्ञयादैवयोगात्स्वयं निस्पृहः
साधुमार्गप्रदर्श ॥ भुवोभारमस्थापयद्वाहृदं देतदीयं ध्वं क्लेशनाशं स्वचित्ते ॥ २१ ॥ भक्तिकल्पद्रुमो गुप्तिनगंगाधरविनिर्मिते ॥ द्वि
तीयः स्तवकोभूयादुत्तरार्द्धसतांमुदे ॥ २२ ॥ इति श्रीभक्तिकल्पद्रुमे उत्तरार्द्धद्वितीयः स्तवकः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥

उ.स्त. २.

॥ ३ ॥

(8A)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ आसंख्येतायुगेभक्ताः श्रीरामायणकीर्तिताः ॥ वण्यतेरघुनाथांनिप्रेमनिर्भरचेतसः ॥ १ ॥ स्वकृतरघूद्वहलीलालतो
दितंपद्यवर्गममुमत्र ॥ अभिमतभक्तप्रेमप्रकाशनायप्रवक्ष्यामि ॥ २ ॥ कौसल्यायानुपस्यापिप्रेमश्रीमद्रघूद्वहे ॥ जानक्यालक्ष्मणस्या
दावत्रविज्ञायतांबुधैः ॥ ३ ॥ रत्रिकुलकमलादिनेशः सीताचक्षुश्चकोरचंद्रोभूत् ॥ अवतरिणः श्रीकांतोदशरथपुण्योदयोमूर्तः ॥ ४ ॥ भरतः
केकयपुत्र्यालक्ष्मणनामावभूवसौमित्रिः ॥ रिपुहाचत्रयप्रेतरामांशाएवसंप्रोक्ताः ॥ ५ ॥ एकश्चतुर्धासरमेश्वरोभूद्विदेहजाताकमलापि
तद्वत् ॥ ताभिः कृतं शीलगुणानुरूपैस्तैरेवसाकंकरपीडनंयत् ॥ ६ ॥ रामाययौवराज्यंदातुमतीवोत्सुकोदशरथोभूत् ॥ केकयपुत्रीवि
पिनंभमायितुमेनंनिवारयामास ॥ ७ ॥ कैकेयीवशराजाज्ञाधारकः श्रीरघूद्वहः ॥ उत्सुकोविपिनंगंतुलक्ष्मणंतमथाव्रवीत् ॥ ८ ॥ या
मिवत्सवनंत्वंतुमामवासरतोभव ॥ एवंनाथकथंभूवेदोहमनुगस्तव ॥ ९ ॥ तवपदभजनेसतिप्रभोसकलास्ताविपदोपिसंतुमे ॥ दिन
करकरमंडितेवरोकिमुताराः प्रतिभांतिराधव ॥ १० ॥ नभोगप्रेमोचरणजयुग्मेसन्मानसस्तेतिरतिः शुचिश्च ॥ यः सर्वदारामगार्तेवित
न्वनसलक्ष्मणः साधुगतिर्नहंसः ॥ ११ ॥ ततो जनकजागेहंगतोरामः सलक्ष्मणः ॥ दृष्ट्वा तं सार्चयद्देवीसंभ्रमादुत्थितासती ॥ १२ ॥ कुरु
श्वशुरसेवनंजनकनंदिनि त्वंगृहेचतुर्दशसमावनेष्वहमट्टंस्तमेष्ट्यामिभो ॥ प्रभूदितमिदंतदाक्षितिसुतासमाकर्ण्यसाब्रवीद्विरहजव्यथांतव
विभोसहिष्येकथं ॥ १३ ॥ रजन्यभिख्ययारामचंद्रनैवमयाविना ॥ आकृतिः शोभनातेस्यादमाहं त्वांविनाविभो ॥ १४ ॥ पूताभूत्सुता
सीतावाहिन्येवमतायतः ॥ आनंदनीरधिंरामंनताजानुसंगता ॥ १५ ॥ गत्वाथमातृभवनंनत्वाचरणौस्ववृत्तमावेद्य ॥ पत्न्यनुजा
भ्यांसाकंगमनानुज्ञामयाचतसुधीरः ॥ १६ ॥ दोषदत्तवतीदैवैकौसल्योक्तवतीतदा ॥ मातातेजगतांभूयादवितासविताचयः ॥ १७ ॥
सुमंत्रेणसमानितितस्थूरथवरेत्रयः ॥ जग्मुस्तेनैवतेयत्रासनिषादः सखागुहः ॥ १८ ॥ उपित्वारजनीमेकामेकांतंयोमुनीश्वरैः ॥ ध्यातोया

(१)

भ. क.

॥ ४ ॥

तोपिगंगायाः परंतीरं सनौकया ॥ १९ ॥ भरद्वाजाश्रमं प्रागाज्जानक्यालक्ष्मणेन च ॥ दत्त्वा नंदं मुनीन्द्रायाचित्व कूटं न गंगतः ॥ २० ॥ आर्तो वा-
तां सुमंत्रात्तां श्रुत्वा भूपोतिमूर्धितः ॥ रामरामेति जल्पन्सन्ननल्पांगतिगाययौ ॥ २१ ॥ समानुलपुरायातो भरतः प्रभुभक्तिमान् ॥ श्रुत्वा
तां संस्थितिं राज्ञः प्राज्ञः प्रापद्भिस्तर्ता ॥ २२ ॥ भ्रातरं संस्मरन् रामं विनिन्दन् मातरं निजां ॥ कृत्वा पितृक्रियां ज्येष्ठं ब्रह्मं स्विष्टं द्रुतं ययौ ॥ २३ ॥
गुहं भरद्वाजमुनिं च दृष्ट्वा पृष्ट्वा रघूणां प्रवरस्तदासौ ॥ ददर्श सेनासहितो न गंतं गंतव्यमारादतिविह्वलो भूत् ॥ २४ ॥ नत्वा गुहं मातृजनं च वृद्धा
न्पप्रच्छ सार्धं स पितुः प्रवृत्तिं ॥ आकर्ण्य हाहेति वदन् रुदन् स न लोको नु कारीनिपपातभूम्यां ॥ २५ ॥ मंदाकिन्यामथ स्नात्वा तर्पयित्वा ज-
लेन च ॥ मुन्यन्नेनैव पिंडान्सपितृभ्यो दत्तवान् विभुः ॥ २६ ॥ प्रणम्य भरतो वदद्ब्रह्मं प्रभोः संप्रति वनं समुचितं कथं नरवरस्य ते यौवने ॥ प्रया-
दिनगरं जनावनरतो भवेशाधुना मया हिनगरं जनंतं विषयमेतत्किम् ॥ २७ ॥ पितुराज्ञया धरित्रीं पालयन्नगमनमेव मे योग्यं ॥ श्रुत्वेति
रामवचनं भरतः प्रेम्णा प्रभुं पुनरुवाच ॥ २८ ॥ रघुपदे हि पदाब्जनिषेवर्णतव सदैव न राज्यमदोस्तु मे ॥ नृवरतामधिगम्य पदांबुजाद्विरहितः
कलभेय परं सुखं ॥ २९ ॥ भुजितवपदसेवनं विहाय प्रभुवत्पराज्यमिदं दुःखाय किं वा ॥ करगतममृतं विमुच्य को वा गतरसमिच्छति दूरदिक्-
दर्शनं ॥ ३० ॥ अनुतादहमस्मिन्कातरो भरतस्त्रां किल महियोगतः ॥ धृतिमागुहिक्त्सं संप्रतं पुनरेष्याम्यवधिं प्रपालय ॥ ३१ ॥ त्वयैव साकं वि-
पिनं नरेन्द्रयास्यामि नैच्छामि च किंचिदन्यत् ॥ इदं विहास्यामि कलत्रं वा कथं साहिष्ये विरहं सुदुःखं ॥ ३२ ॥ रहस्यं निजं ज्ञापयिष्यन्सग-
मो वसिष्ठाय नेत्रांतं संज्ञां चकार ॥ तदैकांतदेशं प्रणीतो पिहार्दादुवाचे तितं साश्रुनेत्रोतिदीनः ॥ ३३ ॥ वारितोऽयं मयारामो याति मे जीवनं वनं ॥
मनश्चेतः सुसंतप्रस्वांतमिच्छति हे गुरो ॥ ३४ ॥ विद्वद्भरिष्ठो भगवान्त्रसिष्ठश्चकार तस्मिन्निजशक्तिपातं ॥ उवाच तं राघव एष विष्णुः स्वलील-
यामानुषवेषधारी ॥ ३५ ॥ सदापत्रत्वभागेऽपलाशदलनक्षमः ॥ छदच्छायः सतांचित्ते नित्यानंदागमो विभुः ॥ ३६ ॥ ज्ञात्वा चिदानंद

उ. स्त. ३.

॥ ४ ॥

(9A)

व्रजेत् ॥ ३६ ॥ जनार्दनं यस्तनुवाङ्मनोभिः प्रपद्यमानः शरणं जनोत्र ॥ असावजो नार्दन एव तस्मै ददात्यभीतिं च वरं स्वभीष्टं ॥ ३७ ॥
श्रुतिषु स्मृतिषु व्यासवाल्मीक्युक्तिषु सर्वतः ॥ कारणं शरणं सर्वलोकानां नन्दनः ॥ ३८ ॥ भवापगातारकमेव मत्त्वानरो भजेतोदुपसंत
तीशं ॥ प्रभावतो स्यादशुमरीचिका स्यात् भवेत्ततः कौतुकसिंधुमयः ॥ ३९ ॥ भवभुजगाद्भीतः स नृगरुडध्वजभजनकृज्जनोयः स्यात् ॥
ज्ञात्वा विवर्त्तमेनं कुतुकात्तद्भक्तिस्तुखरक्तः ॥ ४० ॥ भक्तिकल्पद्रुमे मुष्मिन् गंगाधरविनिर्मिते ॥ पूर्वाद्धैस्तव कः पूर्णाद्वितीयोऽस्तु सतां
मुदे ॥ ४१ ॥ इति श्रीभक्तिकल्पद्रुमपूर्वार्धे द्वितीयस्तवकः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

(10)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ नारायणकरुणामरतरुफलरूपोभवेत्सतांसंगः ॥ यस्मादच्युतभक्त्युल्लासरसःसौपिहार्दफलः ॥ १ ॥ साधवोदुर्ल
भास्तेस्युर्माधवोत्तुद्वैर्धृतः ॥ अनार्थचर्याधुर्यास्तेनार्यागर्ह्यस्तुपुष्कलाः ॥ २ ॥ सुलभानयेत्रकवयोहरिपादोल्लसितपुष्कलानंदाः ॥ जड
जीवघातकायेचरन्तिभुवनेतुबहवोन्ये ॥ ३ ॥ वत्सलाःखलुसंतःश्रीवत्सलाच्छनसेविनः ॥ अभयस्यात्ततःशीघ्रमुभयंयत्रनास्ति तत् ॥ ४ ॥
येमस्तकेसच्चरणाब्जधूलिवहांतितेषामखिलानिसद्यः ॥ रजस्तमांसिहलयप्रयांतिभवंत्यहोसर्वगुणाश्रयास्ते ॥ ५ ॥ स्वल्पोपिसंगःखलु
सज्जनस्यदत्वेहभक्तिजगदीश्वरस्य ॥ संतारयत्यत्रभवोबुधौतत्प्रसंगमाहात्म्यविदोवयंकिं ॥ ६ ॥ सत्संगोच्छिन्नपापस्यभक्तिःस्यात्सुल
भाविभौ ॥ त्रिवर्गश्चापवर्गोपिभक्त्यानोदुर्लभावुभौ ॥ ७ ॥ वेदीवेदस्यार्थवत्ताविधानीशांतोदांतःसर्वभूतात्मकःसन् ॥ कारुण्यादयो
माधवप्रेमयुग्यःसेव्यःसाधुःसर्वदेशप्रियोयन् ॥ ८ ॥ वर्णीगोहीवावनस्थोयतिर्वायोगीकश्चिद्भोगभाग्भाग्यतोऽन्यः ॥ सम्यग्भक्तिज्ञानवैरा
ग्यभाग्यःसाधुःपापान्पावयत्येवन्नित्यं ॥ ९ ॥ जनेनोच्छिद्यमानोपिदह्यमानश्चसर्वतः ॥ परानामोदयेत्सर्वान्पंडितःसिल्हकोयथा
॥ १० ॥ दह्यतेलोकदृष्ट्यैवखंड्यतेपिचदुर्जनैः ॥ देहातीतात्मताभाग्योदह्यतेनचखंड्यते ॥ ११ ॥ जनार्दनःपंडितएवसाधुर्विदग्भता
भाङ्गनचखंड्यमानः ॥ भुतंमहद्दिष्ण्वभिधानमेतत्करोतिवदयस्वजनैकलक्ष्यं ॥ १२ ॥ सज्जनेवापिकूटस्थात्मनिवाप्रत्ययेपिच ॥
उपसर्गःप्रयुक्तश्चेत्प्रयोक्तुर्दोषकृद्भवेत् ॥ १३ ॥ विष्णुपदंभजतिसदाक्षयवृद्धोःसाम्यमेवधत्तेयः ॥ सकलात्माद्विजराजस्ततोऽमृतप्राप्यतेवि
बुधैः ॥ १४ ॥ त्रिष्णुपदप्राप्तःसन्तमोनयःकीदृगिति विजानाति ॥ हंसस्यतस्यसंगात्भवतिजडात्मापिसकलात्मा ॥ १५ ॥ पक्षबलेना
संख्याःसमुत्पतंतोद्विजाभवंत्वेते ॥ हंसस्योज्ज्वलतांवागतिंमहत्त्वंनविंदन्ति ॥ १६ ॥ लघवोपिवामहांतःसंतुपतंगाव्यभिख्ययायुक्ताः ॥
विश्वंप्रकाशयति यःख्यातःकिलसोऽव्यभिख्यावान् ॥ १७ ॥ योकिंचनोपिजिह्मगवृतोपिवृषगःसदैवशुचिरूपः ॥ शिवइवसनरोविबुधैर्लो

(11)

भ. क.

॥ ५ ॥

केस्यात्संततंसेव्यः ॥ १८ ॥ यःसकलकर्मसाक्षीनिजधर्मेपुप्रवर्तयतिलोकान् ॥ जाड्यनिवारणदक्षःसनमस्कार्योयथासूर्यः ॥ १९ ॥
 सूर्याश्रयतःस्वल्पात्कालात्प्रतिपद्युतो जडात्मापि ॥ तमसेनिवारयिष्यादिनेदिनेवर्द्धतेकलया ॥ २० ॥ रघुवरगुणजालेनोद्गीतेनश्रोतुमान
 सकुरंगान् ॥ येसन्नयंत्यचलतांचित्रमलुब्धाश्चधीवरास्तेपि ॥ २१ ॥ श्रीकृष्णलीलामृतवर्षयोगाद्भवाभिशांतिंशरणागतानां ॥ कुर्वतिये
 विष्णुपदेतिसक्तास्तेसज्जनाजीवनदामतामे ॥ २२ ॥ यथायथासाधुसमाश्रमःस्यात्तथातथाश्रीशकथाप्रसंगः ॥ यथायथावासकथाप्र
 संगस्तथातथासौविमलांतरात्मा ॥ २३ ॥ यथायथानिर्मलमानसःस्यात्तथातथाचित्सुखरूपविष्णुः ॥ भवेद्भृदिस्थश्चयथायथासौतथा
 तथाप्रेममयात्मरूपः ॥ २४ ॥ संगत्सतांभवेत्किलभक्तिःश्रीशस्यसद्गुरोःकरुणा ॥ परमश्रेयःप्राप्त्यैकुर्यात्सत्संगमंनरस्तस्मात् ॥ २५ ॥
 परीक्ष्यसंतसहवासतोत्रभजेतधीमान्बहुकालतश्च ॥ सद्देवतोद्यमवत्परायत्नवसंतो धनलुंठनाय ॥ २६ ॥ अंतःकपटबाहुल्याचहि
 र्धर्मपरायणाः ॥ नतेषांसंगमात्तापशांतिर्लोकस्यजायते ॥ २७ ॥ सरस्वतेरसेमन्नाभिसाधुपदेस्थिताः ॥ उपलाइवकाठिन्यादंतर्वे
 रस्यभूमयः ॥ २८ ॥ सदंभस्थितिमंतोपिवद्भुत्पुष्पाकुलानराः ॥ नरसंप्रतिषिद्धंतिनरसंप्रतिर्किंबुवे ॥ २९ ॥ सदंभोयुक्तएवेतिह
 दवत्कीर्त्यतेमलः ॥ नीरसत्वयुतःसौतःपंकबाहुल्यवानपि ॥ ३० ॥ शुचित्वमपिसाद्गुण्ययत्रनैववियुज्यते ॥ श्लाघ्यासरलता
 भातिद्विपुण्यवतःकचित् ॥ ३१ ॥ सरलाविरलालोकेपरलाभेननिर्वृताः ॥ स्वार्थमेवयतंतैतेसंत्यसंतःसहस्रशः ॥ ३२ ॥ वाता
 शनोपिपुष्ट्यैभोगस्यैवास्तुत्पुष्ट्यतिविहीनः ॥ गूढपदोदिसविधेवसेत्सुखंस्यात्कथंपुंसः ॥ ३३ ॥ भोगासक्तोनितरांगानेरक्तस्ततो
 भुजंगोसौ ॥ त्याज्योदूरंसङ्गिःस्यादुपदेशेकथंयोग्यः ॥ ३४ ॥ यःसन्विपरीतात्माहिनस्तिपुरुषानिजाश्रयःस्पर्शात् ॥ तद्भोगियुक्त
 देशंत्यक्त्वादूरं सुखंजीवेत् ॥ ३५ ॥ भवतिजडस्यकुसंगात्पंककरत्वंचकुटिलगामित्वं ॥ भ्रांतिश्चाधःपातःकिंवाचित्रंबुधाभत्र ॥ ३६ ॥

पू. स्त. ३

॥ ५ ॥

(11A)

निपतत्यधोनिरंतरमापिपंकसर्वदाकरोत्येव ॥ वर्धयतिनृणानित्यंपरिहार्यःकिंजडस्वभात्रोयम् ॥ ३७ ॥ साध्वसंगतएवात्रसाध्वसं
गेनमोहतः ॥ साध्वसंगान्पुनःसाधुःसाध्वबाधपदंगतः ॥ ३८ ॥ दुर्जनागर्जनांकृत्वातर्जयतिभृशंजनं ॥ तेषामुपार्जनंत्यक्त्वाकार्यं
सद्भिर्विसर्जनं ॥ ३९ ॥ असतःसंगमाच्चूनंसतआमोदहीनता ॥ संयोगाद्रामडस्येहयथाकाश्मीरजन्मनः ॥ ४० ॥ द्यूतमद्यंहिसा
कांताऽनर्थप्रदाभवतिपुंसां ॥ तस्मादुर्जनसंगंविहायविहरेत्सतासंगी ॥ ४१ ॥ पापानिनाशयतिकारयतीहसाधुकर्माणिचित्तशुचितां
तनुतेसदिष्टं ॥ भक्तिहरौदिशतिचात्मसुखानुभूतिंसत्संगमःसुरतरंजयतिप्रकामं ॥ ४२ ॥ भक्तिकल्पद्रुमेमुष्मिन्गंगाभस्विनिर्भिते ॥
पूर्वार्धस्तवकःपूर्णस्तृतीयोस्तुसतामुदे ॥ ४३ ॥ इतिश्रीभक्तिकल्पद्रुमेपूर्वार्धतृतीयस्तवकः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

(12)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ आयुषोतीवचांचल्यमानुषं जन्मदुर्लभं ॥ विषयाबंधकास्तस्मात्सविरागो हरिर्भजेत् ॥ १ ॥ विनायेन भवेच्चैव
चित्तवृत्तिः स्थिराकचित् ॥ वैराग्यमुच्यते तस्मात्ज्ञानभक्त्येकसाधनं ॥ २ ॥ मानुषं जनु रासाद्य परेतत्त्वेन यन्मतिः ॥ तमप्याहुर्बुधाश्चि
त्रं परेतत्त्वे स्थितं नरं ॥ ३ ॥ संप्राप्य मानवत्वं जित्वा रीनुस्वपदभाक् भवेत्सैकः ॥ क्षेत्रारामा ब्रह्मयोगोपाला अत्र दृश्यते ॥ ४ ॥ नरतां
प्राप्य यो मोहाद्भोगासक्तो भवेज्जनः ॥ पशुः समानवाकारो नु ज्वलात्मानं संमतः ॥ ५ ॥ बहुजन्मस्वप्यनृतागमात्सुदुःखानिलब्धानि ॥
प्राप्यापि नृतां चित्रं न तं विमुंचत्यसौ मोहात् ॥ ६ ॥ नृभूतोऽप्यनृभूवृत्तिं समाश्रित्ये जनामहामोहात् ॥ क्षिपति हरिस्तानासुरजन्मसु युक्तं स
दैत्यारिः ॥ ७ ॥ मानुषं जनु रिदं सुदुर्लभं तं ज्ञेयं देवविवाजितं हरिं ॥ नाकिनायकदुरापमद्वयं प्राप्नुयात्सुकविलभ्य सुखं तत् ॥ ८ ॥ वा
लोहं विचरिष्यामीच्छातः श्रेयसेयतिष्येहं ॥ तरुणः स स्तरुणो हं भोगस्यैव तस्य यं कालः ॥ ९ ॥ वृद्धः सन्मदात्मा किमहं कर्तुं समर्थोऽत्र ॥
यातंतत्तारुण्यं यस्मिन्नक्ष्माणि दक्षाणि ॥ १० ॥ पलितं वलितं जातं तरुणं युगं शरीरकं ॥ चरितं चरितं दुष्टं न क्वापि सुकृतं कृतं ॥ ११ ॥ वा
ल्येयते ततस्माच्छ्रेयस इह यौवने जरायांच ॥ सततं ते प्रवयः स्रुतं देहलपः पाटमान्क्षीणः ॥ १२ ॥ इदमिदमिदं च वासः सम्यक्प्रक्षाल्य तृ
धमं कुर्यात् ॥ मत्वाश्रित्य ते रजस्तद्वत्त्वो हं करिष्यामि ॥ १३ ॥ नरजन्मैव पापस्य मूलं पुण्यस्य चेरितं ॥ तस्मात्पितृच्छुर्धर्मण पाप
माशुविनाशयेत् ॥ १४ ॥ धर्मेण देवद्विजपूजनानि धर्मेण तृप्तिश्च गतिः पितृणां ॥ धर्मेण शुद्धिर्मनसोपितन्वा धर्मेण लोके भवतीष्ट
सिद्धिः ॥ १५ ॥ वताज्ञानवशादेव धर्ममार्गपराङ्मुखाः ॥ पापाभवन्ति नोचितं त्रिंशोऽपि कलौ युगे ॥ १६ ॥ धर्मस्य चाप्यधर्मस्य क्षयः
पुष्टिर्युगेयुगे ॥ क्षयपुष्टयोस्तयोरस्मिन् पूर्णतैव कलौ भुवि ॥ १७ ॥ धर्मस्य स्थापकः श्रीशः सम्यक्संतश्च रक्षकः ॥ तथापि क्षीणतां धत्ते
श्रयान्प्राप्योन वृद्धते ॥ १८ ॥ अधर्मः क्षिप्तावेकपादेन सत्ये पदाभ्यां पदैर्वा द्वितीयेन तृतीये ॥ चतुर्भिश्चतुर्थे युगे धर्महानिर्गुणेष्वेव नूतनं कुशत्वं

(13)

भ. क.

॥ ७ ॥

समेति ॥१९॥ अस्योद्भवोऽभवदिहप्रगणवयस्मात्तस्मात्कृशत्वमगमात्किलधर्मणः ॥ दैवज्ञवर्यवचनं वसुधातलेस्मिन्जन्मास्थितोदिनकरः
कुरुतेगपीडां ॥ २० ॥ तपःशौचदयासत्यपरोधर्मसमाचरेत् ॥ तपआदिविहीनस्यभवेत्कर्मयदासुरं ॥ २१ ॥ यत्रनतपोनशौचंनदया
सत्यंनविद्यतेसाधु ॥ असदेवकर्मतत्स्याद्द्वयर्थव्यस्तंसमस्तमपि ॥ २२ ॥ वाङ्मनोवर्षभिस्तप्रतपोयैर्हरितुष्टये ॥ तापसानामहोतेषां
तापसत्वंनविद्यते ॥ २३ ॥ शुचित्वमेवसंपाद्यं बहिरंतःसदानुरैः ॥ साधनंसर्वधर्माणांज्ञानस्यचयदीरितं ॥ २४ ॥ दयामयंविजानाति
सुखायसकलोजनः ॥ तदभावंनिरीक्ष्यैवदुर्भाग्यंयद्विनिंदति ॥ २५ ॥ चिरंजीवतुसानंदंसदयःश्रीयुतोस्तुसः ॥ अदयैःपृथिवीभारभूतैः
किंबहुभिःफलं ॥ २६ ॥ दययासुकीर्तिरिहजायतेनृणांदयैवसर्वजनवश्यतामुवि ॥ दययैवयात्याखिललोकबंधतांनदयासमंरघुपतेः
सुतोषणं ॥ २७ ॥ अदयानुयातुरुपं करोतिसायानुज्ञाशमलं ॥ सदयोदयोस्तुसततंगांयतिगायनाःप्रेम्णा ॥ २८ ॥ सत्यंसत्त्वमहंमन्ये
तद्भिदायवमात्रतः ॥ सत्यसत्त्ववतोर्यस्मान्नाचारेभिद्यतेकचित् ॥ २९ ॥ धर्ममादौसमाश्रित्ययथाशक्तिकलौबुधः ॥ संसाराब्धेःसमु
त्तीर्णोभवेद्भक्त्येकतत्परः ॥ ३० ॥ श्रीशैकमतयैरेस्युर्विषयेपुपराङ्मुखाः ॥ चरंतुधर्ममावातेदोषभाजोभवंतिन ॥ इतिधर्म
प्रशंसनं ॥ अथधनादिगर्हा ॥ सर्वेषामिष्टतमंधनमपितविधनहेतुःस्यात् ॥ यत्रविवेकःसुलभोभीहानिस्तद्वरंदैन्यं ॥ ३१ ॥
मत्वाधनंमदीयंददातिभुंक्तेनयोमहामोहात् ॥ जन्मातिरेसंभोगीभूत्वापिनभोगभुग्भवति ॥ ३२ ॥ स्त्रीसूनाद्युतानांमदि
रायायोगदधनंयस्मात् ॥ तस्मात्कलेर्निवासंप्राहुर्नित्यंबुधाएतत् ॥ ३३ ॥ मज्जंतोपिभवाब्धौवस्विच्छंत्यनितरांन्नरामो
हात् ॥ केचनलब्धेतस्मिन्स्पर्शविहीनानिमज्जन्ति ॥ ३४ ॥ अशब्दोविसर्गेणयुक्तोभवेच्चेत्गुरुःश्रीधराभिख्ययाचप्रसिद्धः ॥ सए
वाविसर्गौलघुश्चाप्यभावेनिषेधेप्रयुक्तःपुमान्किंनतद्वत् ॥ ३५ ॥ साधनवत्तादृशव्यापत्रायंस्वसुखंपुमान्भुंक्ते ॥ भोगेदानेप्यनहंभावो

पू. स्त. २

॥ ७ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com